

Vårvandring på Djurgården

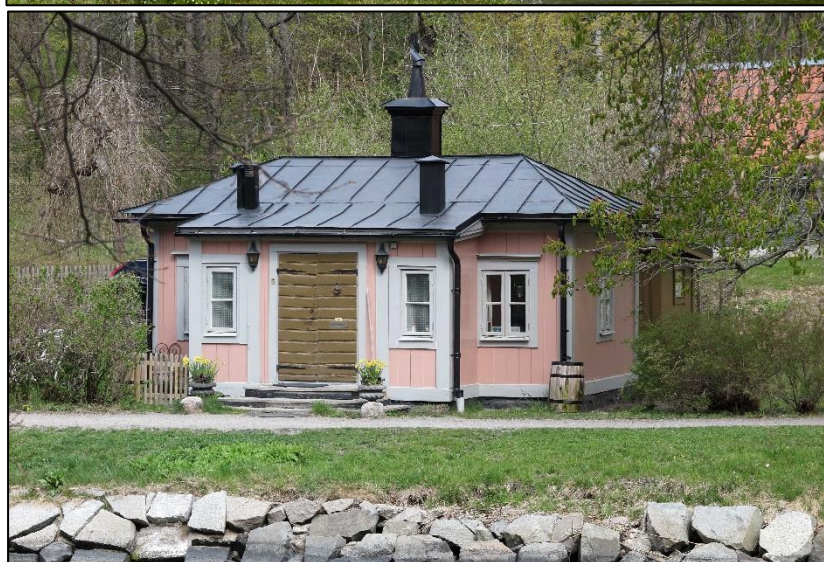
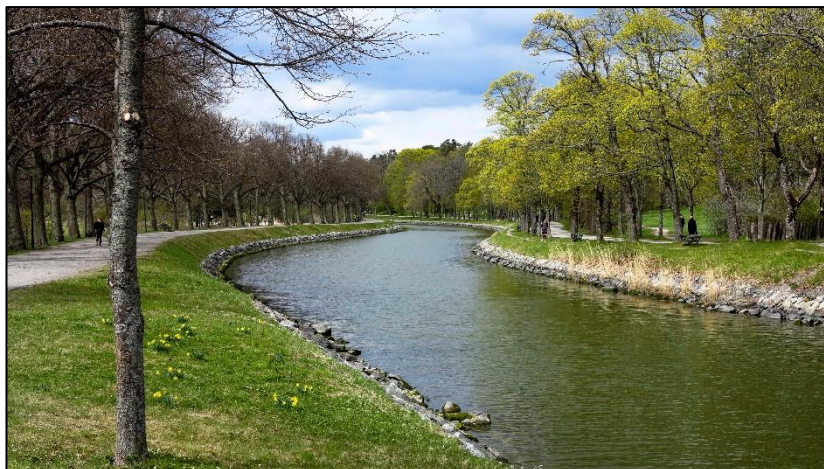
En vacker vårdag i maj träffas en grupp SPFare vid tågstationen för att ta pendeln till Stockholm C och sedan åka vidare med buss till Blockhusudden på Södra Djurgården.

Här börjar vår vandring med kaffe och dopp på caféet vid udden och med härlig utsikt över vattnet. Efter denna stärkande stund fortsätter vi runt udden och stöter på en staty av Erik Grate, Yxman, som är en replik av den stora statyn i Rålambshovsparken och i Europaparlamentet.

Vi njuter av grönskan när vi går längs vattnet och kommer så småningom fram till Djurgårdsbrunnskanalen, som slingrar sig stillsamt genom parken. Här ligger Lilla sjötullen, en tullstuga från 1830-talet. Det kom till i samband med att Djurgårdsbrunnskanalen anlades och öppnades för trafik. Den var också ett komplement till Stora Sjtullen, som var tullstation vid Blockhusudden. Huset är nu privatbostad.

Vid Isbladskärret, som är en av Stockholmstraktens finaste fågelsjöar, kan man ta en paus och njuta av fågellivet och förhoppningsvis se några av de häckande hägerparen.

Åter nere vid inloppet till Skeppsbron möter vi ett pittoreskt litet hus. Det är ett badhus och tillhör familjen Wallenberg, vars hus Täckka Udden ligger på andra sidan gångvägen upp till höger.

På andra sidan vattnet utgör Kvarnholmen med sin gamla och nya bebyggelse en kontrasterande vy. Området väster om Täckka udden ägdes mot slutet av 1700-talet av den spanske diplomaten Coral, som döpte det till Manilla efter Filipinernas huvudstad, som spanjorerna hade grundat. Här byggdes i mitten av 1800-talet bl.a. Manillaskolan som vårdhem för hörselskadade, senare grundskola för barn med hörselskador. Huset är nu en gymnasiefriskola.

Å udden vid vattnet står monumentet Frihetens Port från 1994. Det restes av ester och estlandssvenskar för att fira 50-årsminnet av uppbrottet från Estland och ankomsten till Sverige. Det skulle uttrycka sin tacksamhet till Sverige för det mottagandet de fick här och det liv de har kunnat leva i frihet och välstånd. Men de skulle också påminna om de många estlandssvenskar som inte kunde följa med på resan. Till invigningen kom ca 700 personer.

Vår promenad fortsätter längs vattnet mot Waldemarsudde, där vi studerar några skulpturer i parken och där vi skiljs för att i olika grupper inta välbehövlig lunch.

Text: Eva Lidö

Foto: Rolf Adolfsson och Gert Lidö